

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az ítéltábla dr. Tóth László ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Zsirai Krisztina ügyvéd által képviselt **I. r., II. r., III. r., IV. r. alperesek** ellen 3.541.093 Ft kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2009. március 12. napján kelt P.20.019/2006/88. számú ítélete ellen a I.-IV. r. alperesek által 89. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperest 84.000,- (Nyolcvannégyezer) Ft kereseti, a II.r, III.r és IV.r alpereseket fejenként 24.000,- Ft fellebbezési eljárási illeték 8 napon belüli, leletezés terhével történő lerovására hívja fel.

Az I.r alperes 90.000,- (Kilencvenezer) Ft, a II.r alperes 12.000,- (Tizenkettőezer) Ft, a III.r alperes 10.000,- (Tízezer) Ft, a IV.r alperes 11.000,- (Tizenegyezer) Ft másodfokú perköltséget köteles megfizetni 15 napon belül a felperesnek.

Kötelezi az ítéltábla az I.r alperest, hogy fizessen meg az államnak az APEH Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatósága Illeték Főosztálya felhívására 195.900,- (Egyszázkilencvenötezer-kilencszáz) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az alperesek a fellebbezési eljárás során felmerült költségeiket maguk kötelesek viselni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A megyei bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében megállapította, hogy az alperesek az egyes biztosítási szerződések átörökítése, és az ügyfelek téves tájékoztatása, továbbá az üzleti titok jogosulatlan átadása tekintetében tisztességtelen gazdasági tevékenységet folytattak. Kötelezte az alpereseket a tisztességtelen gazdasági tevékenység abbahagyására és eltiltotta őket a jövőre nézve a tisztességtelen gazdasági tevékenység folytatásától.

Az I.r alperest 515.219,- Ft vagyoni és 1.750.000,- Ft nemvagyoni kártérítés, valamint 600.000,- Ft jogalap nélkül felvett díjazás, a II.r alperest 146.327,- Ft vagyoni és 250.000,- Ft nemvagyoni, a III.r alperest 84.736,- Ft vagyoni, valamint 250.000,- Ft nemvagyoni, a IV.r alperest pedig 105.755,- Ft vagyoni és 250.000,- Ft nemvagyoni kártérítés 15 napon belüli megfizetésére kötelezte a felperes javára. Kötelezte továbbá az alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül egyetemlegesen 450.000,- Ft részperköltséget, az I.r alperes pedig ugyancsak 15 napon belül 50.000,- Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a bíróság a felperes keresetét elutasította, kimondta, hogy a fentieket meghaladó költségeiket a felek maguk kötelesek viselni.

Ítéletének indokolásában a bíróság megállapította, hogy a felperes és a "A" Rt. között 2003. március 10-én kiemelt képviselői tevékenység folytatására megállapodás jött létre. A felperes vállalta, hogy a megbízó - a "A" Rt. - javára biztosítási ügyleteket közvetít, a megbízó vállalta, hogy a megbízott által közvetített és létrejött biztosítási szerződések után jutalékot fizet. A szerződés szerint az egyes biztosítási szerződések állománya a megbízó, a "A" Rt tulajdonába kerül, tehát a rendelkezési jog a megbízót illeti meg.

A peres felek között 1996-tól kezdődően üzleti kapcsolat állt fenn, mely keretében az alperesek biztosítási tevékenységet folytattak. 2003. július 1. napjától kezdődően a felperes valamennyi alperessel megbízási szerződést kötött, melyben az alperesek vállalták, hogy Magyarország területén a részére átengedett biztosítási módok alapján kizárólag a "A" Rt. javára fognak biztosítási ügyfeleket közvetíteni. A beszedett biztosítási díj a "A" Rt. tulajdonát képezi, azt teljes egészében a biztosító számlájára kell befizetni, az alperesek pedig megbízottként a létrejött biztosítási szerződések után havi elszámolásban jutalékban részesültek a vállalkozási jutalékszabályzat alapján. A szerződés szerint a megbízottak a tevékenységük során szerzett információkat kötelesek szolgálati titokként kezelni a szerződéses jogviszony fennállása alatt, valamint azt követően is.

A megbízási szerződés alapján az alperesek a ... fiókban tevékenykedtek, részt vettek a biztosítási szerződések megkötésében, a csoportot lényegében az I. r. alperes vezette.

A felperes és az I.r alperes között 2005. év elején olyan megállapodás jött létre, hogy a biztosítási szolgáltatások körét kibővítik, úgynevezett takarékszövetkezeti üzletágat indítanak be. Az üzletág beindítása önmagában és azonnal külön jutalékot nem képezett az I.r alperes javára, ezért az előzetes költségek fedezésére a felperes takarékszövetkezetként 150.000,- Ft-os költségelőleget biztosított. Ennek keretében mindösszesen 600.000,- Ft került megfizetésre az I.r alperesnek, a szerződések megkötésére azonban nem került sor.

2005. május-júniusban a felperes és az alperesek közötti viszony megromlott, részben amiatt, hogy a felperes az irodát, annak szervezeti struktúráját át kívánta alakítani.

Ezután az alperesek felvették a kapcsolatot a "B" Kft-vel, hogy tevékenységüket ezen cégnél folytassák. A "B" Kft. szintén külön szerződéssel állt kapcsolatban a "A" Rt-vel, azonban nem minősült kiemelt vezérképviseleti alkuszcégnak. 2005. július 25-én az alperesek a felperessel fennálló szerződésüket felmondták, és kérték, hogy biztosítási állományukat átörököthessék a "B" Kft-hez. 2005. július 28. napján a felperes az I.r alperest arról tájékoztatta, hogy az átörököléshez nem áll módjában hozzájárulni, hiszen az állomány a "A" Rt. tulajdonát képezi.

A felmondást megelőzően az I.r alperes 40, a II.r alperes 2, a III.r alperes 11, a IV.r. alperes 9 biztosítási szerződés állományát örököltette át a "B" Kft-hez. A felmondást követő

időszakban az I.r alperes 360, a II.r alperes 107, a III.r alperes 61, a IV.r alperes 86 szerződéses állományt örökölt át. Az alperesek az átörökítéssel kapcsolatosan az ügyfelekkel felvették a kapcsolatot, részükre a felperesi cég helyzetére vonatkozóban téves, illetve megtévesztő tájékoztatást adtak. Arról nyilatkoztak, hogy a cég a ... irodáját megszünteti, illetve anyagi helyzete nem megfelelő.

2005. augusztus 1-jétől az alperesek a "B" Kft-vel kötöttek megbízási szerződést. A "B" Kft az állomány átörökítési lapokat egy tételben 2005. szeptember 12. napján megküldte a "A" Rt.-hez az átörökítés jóváhagyása érdekében. Utóbbi kérelmére a "A" Rt. az állományátörökítésekhez hozzájárult, egyrészt arra figyelemmel, hogy az alperesek téves tájékoztatása miatt az ügyfelek elbizonytalanodtak, másrészt tekintettel voltak a társaság jó hírnevének megőrzésére.

A felperes képviselője és a "A" Rt. vezérigazgatója 2005. augusztus 10-én levélben tájékoztatta az egyes ügyfeleket, hogy az I.r alperes más területen kíván tevékenykedni, a biztosítási szerződések vonatkozásában képviseleti joga megszűnt.

Az ítélet indokolása szerint a felperes és a "A" Rt. közötti megállapodás mellékletét képező jutalékszabályzat alapján megállapítható, hogy a felperest az egyes biztosítási módok esetén milyen jellegű árbevétel, illetve jutalék illette meg. A biztosítási szerződések átörökítése miatt a felperes elmaradt haszna mindösszesen 872.035,- Ft, melyből 515.219,- Ft az I.r, 146.327,- Ft a II.r, 84.736,- Ft a III.r, míg 105.735,- Ft a IV.r alperes terhére értékelendő.

Ítélete jogi indokolásában az elsőfokú bíróság mindenekelőtt akként foglalt állást, hogy az alperesi állítással szemben a peres felek között nem munkajogi, hanem a Ptk. 474.§ (1) bekezdésében meghatározott megbízási szerződésen alapuló polgári jogi jogviszony jött létre.

Ezt követően vizsgálta, hogy az alperesek magatartása sérti-e a tisztességtelen piaci magatartásról szóló 1996. évi. LVII. tv. (Tpvt.) valamely rendelkezését, illetve ellentétes-e a felek között létrejött szerződéssel, illetőleg a megbízási szerződés általános elveivel.

Kifejtette, hogy az alperesek a megbízási szerződésben kötelezettséget vállaltak az üzleti titok megőrzésére, és a felmondást megelőzően, illetve azt követően kifejezett felperesi tiltás ellenére a szerződések állományát a "B" Kft. javára átörökítették.

A bíróság álláspontja szerint ezen magatartásuk tisztességtelen gazdasági tevékenységnek minősül, az üzleti titok megtartásának jogszabályi és szerződéses kötelezettségét szegték meg, mely magatartásuk a Tpvt. 4.§-a mellett a Ptk. 474.§ (2) bekezdésébe is ütközik, hiszen a megbízási szerződés lényeges és elsődleges tartalmi eleme, hogy a megbízó érdekei mindenek felett állnak. Ezzel ellentétes volt az átörökítés, ugyanis nyilvánvalóan sem gazdasági, sem egyéb érdekében nem állt a felperesnek az, hogy a 614 biztosítási szerződés teljes állománya átörökítésre kerüljön. Az állomány ugyan a "A" Rt. tulajdonát képezi, amely utólag részben gazdasági, részben a jó hírnévvel összefüggésben álló okok miatt az átörökítéshez hozzá járult, ez azonban a jogsértést nem teszi meg nem történné.

A bíróság úgy foglalt állást, hogy a Tpvt. 5.§-ában foglaltakat is megsértették az alperesek, mikor az ügyfelekhez olyan tisztességtelen felhívást intéztek, amellyel a felperessel szemben fennálló gazdasági kapcsolatuk felbontását kívánták elérni. Az alperesek az átörökítés tekintetében az ügyfelekkel felvették a kapcsolatot. Az ügyfél és a "A" Rt. között ugyan

fennmaradt a gazdasági kapcsolat, az ebből fakadó anyagi haszon azonban nem a felperesnél, hanem a "B" Kft-nél jelentkezett.

A lefolytatott tanúbizonyítás eredményeképpen a bíróság megállapította, hogy a Tpv. 3.§-ában meghatározott valótlan tényállítást, és híresztelést is megvalósította az alperesi magatartás, mikor arról tájékoztatták az ügyfeleket, hogy a ... fiók meg fog szűni, anyagi jellegű problémák merültek fel a felperesnél. Mindez az ügyfeleknél bizonytalanságot keltett a fennálló biztosítási jogviszony vonatkozásában. Ezen tények híresztelése nyilvánvalóan sértette a felperes jó hírnevét, megítélésére negatív kihatással volt, sérült jó hírneve, hitelképessége, és az ügyféli bizalom vonatkozásában is kihatással lehetett.

A kifejtettre figyelemmel a Tpv. 86. § (2) bekezdés a./ és b./ pontja értelmében a bíróság megalapozottnak ítélte a jogsértés megállapítására, a jogsértés abbahagyására és a további jogsértéstől való eltiltásra irányuló felperesi keresetet, ugyanakkor nem találta megalapozottnak a (2) bekezdés c./ pontja szerinti elégtételadásra irányuló kereseti kérelmet.

A megyei bíróság a felperes kártérítési követelését a Tpv. 86.§ (2) bekezdés e./pontja és a Ptk. 339. § (1) valamint a 355.§. (1) bekezdése alapján bírálta el. Kiemelte, hogy az alperesek jogellenes és felróható magatartása - a kifejtettek szerint - egyértelműen megállapítható volt.

A megkötött és fenntartott biztosítási szerződések alapján a felperes a "A" Rt-vel létrejött szerződésből kifolyólag jutalékra volt jogosult. Az átörökítéssel tehát a felperest nyilvánvalóan kár érte, nem részesült a szerződések utáni éves állománydíjban és jutalékban. A bíróság a felperes elmaradt haszonra irányuló igényét részben, a 2006. év tekintetében alaposnak ítélte. A beszerzett szakértői vélemény megállapításait elfogadva kötelezte az alpereseket az elmaradt haszonból álló vagyoni kár megfizetésére.

E tekintetben az alperesek álláspontjával szemben úgy foglalt állást, hogy az elmaradt hasznot nem kell csökkenteni a különböző költségekkel, hisz a felperesi cég ténylegesen a "A" Rt. által rendelkezésre bocsátott jutalékokból gazdálkodott. Ezen jutalék attól függetlenül megillette a felperest, hogy e körben merült-e fel költsége, illetve az milyen mértékű volt. Az elmaradt haszon a felperes vagyonában bekövetkezett teljes körű károsodás, ezért önmagában költségekkel nem csökkenthető. A szerződések megkötése utáni jutalék épp azt a célt szolgálja, hogy a cég ezen jutalékból folyamatosan és hosszú távon működjön, függetlenül a felmerült költségekre.

Az elsőfokú bíróság az alperesek jó hírnevét sértő magatartására figyelemmel megalapozottnak ítélte a nem vagyoni kártérítési keresetet. A kártérítés mértékénél értékelte, hogy az I.r alperes a II.r, III.r, és IV.r alperesek helyett, illetve nevében is eljár, azonban utóbbiak önállóan is jogsértő magatartást tanúsítottak. Úgy ítélte meg, hogy a felperes által megjelölt összegek nem eltúlzottak, arányban állnak az elkövetett jogsértés súlyával.

A takarékszövetkezeti üzletág beindításával kapcsolatos felperesi igény tekintetében a bíróság azt értékelte, hogy a felperes és az I.r alperes közötti megbízási szerződés szerint az alperes kizárólag jutalékra tarthat igényt, a megkötött szerződések hozadékából részesül.

A felperesi képviselő nyilatkozata, "C" és "D" tanúvallomása alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes az üzletág beindításával kapcsolatosan felmerülő I.r. alperesi költségeket kívánta megelőlegezni a 600.000,- Ft-tal, egyfajta előzetes költségtérítésként. Az I.r. alperes tényleges tevékenységet nem fejtett ki, érdemi, szerződéskötésben megnyilvánuló teljesítés nem valósult meg, így jogalap nélküli kifizetés címén köteles a 600.000,- Ft-ot megfizetni. A bíróság a jutalomra történő I.r. alperesi hivatkozást nem fogadta el, megítélése szerint a kifizetés ilyen minőségét a peradatok nem támasztották alá.

Az I.-IV. r. alperesek fellebbezésükben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperesi kereset elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, az első fokon eljáró bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérték.

Fellebbezésük indokolásában előadták, hogy álláspontjuk szerint az ítélet több esetben a beszerzett iratokkal és a jegyzőkönyvbe foglalt vallomásokkal ellentétes, a bizonyítékokból a bíróság téves jogi következtetést vont le. Hangsúlyozták, hogy a felperes az ügyfelek számára nem hordozott információt, az ügyfelek a "A" Rt-vel álltak kapcsolatban, nem rendelkeztek tudomással arról, hogy a felperes közbeiktatásával jöttek létre a biztosítási szerződések. A meghallgatott és érdektelen tanúk a felperes és a "A" Rt. leveléből értesültek arról, hogy per van folyamatban az alperesek ellen. Épp a felperes ez irányú tevékenysége bizonytalanította el az ügyfeleket.

Kiemelte a fellebbezés, hogy a szerződéses állomány - ahogy az elsőfokú bíróság helyesen állást foglalt - a "A" Rt. tulajdonában van. A felperes a IV.r alperestől az állomány használatáért 100.000,- Ft-ot kért. A használati jog nem került visszavonásra, ezen tény azonban a bíróság nem értékelte, mint ahogy azt sem, hogy a felperes magatartása - az átszervezésből adódó irodai kitiltás - tette lehetetlenné a jogviszony fenntartását.

A "A" Rt. közreműködésével a felperes és a "B" Kft. között megállapodás született, ebbe az alpereseket nem vonták be. Az állomány átörökítésére az állomány tulajdonosának hozzájárulásával került sor.

Kifogásolta a fellebbezés, hogy biztosítási titokra tekintettel nem kerültek kiadásra olyan iratok, amelyek a felperes tényleges kárát igazolták volna, ezeket az iratokat csupán csak a szakértői vélemény kiegészítésekor bocsátotta a felperes rendelkezésre, a szakértői vélemény előtt nem lettek az eljárás tárgyává téve.

Elmaradt a vizsgálata annak, hogy egyes biztosítások milyen okból szűntek meg, holott a kárösszeg pontos meghatározására enélkül nincs mód. Nem került kimunkálásra a tényleges kár összege a felperesi társaságnál felmerülő költségek alapján. Ezen tények bizonyítása a felperes kötelezettsége lett volna, ennek hiányában a kárösszeg nem volt megállapítható.

Utalt a fellebbezés arra, hogy az elmaradt haszon körében a bírói gyakorlat szerint nem a beszerzési ár és az eladási ár különbözete, hanem a tényleges haszonkiesés igényelhető jogszerűen. Ennek során figyelembe kell venni a kalkulált költségeket, melyek a szerződés teljesítése esetén felmerültek volna. Mivel ennek kimunkálása a perben elmaradt, így az elmaradt haszonban való marasztaló rendelkezések megalapozatlanok.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az I.-IV. r. alperesek fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges körben lefolytatta a bizonyítási eljárást, a peradatok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg, döntésével az ítéltábla egyetért.

Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a felek között létrejött jogviszonyt megbízási szerződésnek. Az elsőfokú ítéletben értékelt körülmények (az alperesek munkavégzésének teljes körű önállósága, a munkavégzés helyének, idejének alperesek általi meghatározása, a

teljesítéshez kötődő jutalék fizetése, valamint egyéb személyek, alvállalkozó igénybevételeének lehetősége) a jogviszony megbízási jellegét igazolják.

A megyei bíróság a Tptv. 3.§, 4.§ és 5.§-ainak helyes alkalmazásával minősítette a tisztességtelen verseny tilalmába ütköző magatartásnak az alperesek tevékenységét.

Az ítéletábra mindenekelőtt rámutat arra, hogy az alperesi fellebbezésben foglaltakkal szemben a felperes léte, a biztosítási szerződésekkel kapcsolatos szerepe az ügyfelek előtt nem volt ismeretlen, hiszen a peradatok szerint ismerték a felperes ... irodáját, telefonon, illetve személyesen is érdeklődtek a felperesnél a perrel érintett események, a ... iroda és a már megkötött biztosítási szerződések további sorsa iránt.

Nyilvánvalóan sértette a felperes jó hírnevét, hitelképességét azon valótlan tényállítások híresztelése, hogy a ... fiók meg fog szűnni, anyagi jellegű problémák merültek fel a felperesnél. A felperes megítélésére - ahogy erre a megyei bíróság rámutatott - ez az ügyféli bizalmat megingatni képes magatartás negatív kihatással volt. A jogsérelem e vonatkozásban akkor is megvalósul, ha e következmények konkrétan nem realizálódnak, de a piaci hátrány bekövetkezésének valószínűsége megállapítható.

Az alperesek a megbízási szerződésben kötelezettséget vállaltak az üzleti titok megőrzésére, ezzel a felperes, mint jogosult az adatok, információk titokban tartása érdekében a szükséges intézkedéseket megtette. Ezt követően - kifejezett felperesi tiltás ellenére - a biztosítási szerződések állományát a **"B"** Kft javára átörökölték. Helytállóan állapította meg a megyei bíróság azt, hogy a biztosító csak később és csak a gazdasági-, illetve a jó hírnévvel összefüggésben álló hátrányok megelőzése érdekében járult hozzá az átörököléshez.

Rámutat az ítéletábra arra, hogy az állomány ugyan a biztosító tulajdonát képezte, de az átörököléssel az alperesek magatartása folytán a felperest érintő üzleti, gazdasági információk is a **"B"** Kft birtokába jutottak. Az az információs bázis, ismeretanyag (a felperes által - az alperesek, mint megbízottak útján - feltárt ügyfélállomány személyi adatai, az ügyfelek biztosítási szolgáltatások iránti igényei stb.), mely az alpereseknek a felperessel fennállott szerződéses kapcsolatuk során jutott a birtokába, nem válhat alapjául a felperessel azonos gazdasági tevékenység - más cég keretében történő - folytatásának. Az alperesek tehát az általuk jogszerűen megszerzett üzleti titkot jogellenesen használták fel.

A IV. r. alperes magatartását nem teszi jogszerűvé az a körülmény, hogy a felperes a **"A"** Rt tulajdonában álló szerződéses állomány használatát 100.000,- Ft-ért átengedte a IV. r. alperesnek (15/A/1. sz. irat). A hivatkozott szerződés és a IV. r. alperes személyes nyilatkozata (15. sz. jkv.) ugyanis azt támasztja alá, hogy a felperes hozzájárulása egy másik ügynök állományának átvételére és annak a felperesi tevékenység keretében való felhasználására, nem pedig korlátlan - a harmadik személyek részére való közlésre, illetve javára való felhasználásra is kiterjedő - rendelkezési jog biztosítására irányult.

A peradatok egyértelműen alátámasztják, hogy az alperesek az ügyfeleket a korábbi szerződésük megszüntetésére, majd - ugyancsak a **"A"** Rt-vel, de már a **"B"** Kft-n keresztül való - újabb szerződés megkötésére vették rá, illetve igyekeztek rávenni. Ezzel az alperesek az ügyfelek és a felperes közötti - a megyei bíróság által helyesen minősített, azaz a tágabb

értelemben fennálló - gazdasági kapcsolat felbontását kívánták elérni. Magatartásuk a Tpv. 5. §-a által meghatározott tisztességtelen bojkott-felhívás tilalmába ütközik.

A megyei bíróság a fentiekre figyelemmel megalapozottan, a Tpv. 86. §. (2) a.) és b.) pontjának megfelelően határozott a jogsértés megállapításáról, az alperesek jogsértés abbahagyására és a jövőbeli eltiltásra kötelezéséről. Azt is helytállóan állapította meg, hogy az alperesek kártérítési felelősségének jogszabályi feltételei (a jogellenes magatartás és az ezzel okozati összefüggésben bekövetkezett kár) fennállnak.

Ebben a tekintetben az ítélet tábla a fellebbezésre figyelemmel kiemeli, hogy az elmaradt haszon összegének megállapítására hivatott szakértői vélemény aggálytalan. Az alperesek sérelmezték ugyan, hogy a teljes iratanyagot a felperes csupán az elsőfokú eljárás befejező szakaszában bocsátotta rendelkezésre, ugyanakkor a szakértő a szakvéleménye kiegészítését megelőzően ezeket megismerte, feldolgozta és értékelte, így az alperesek által felhozottak a bizonyítás kimenetelét nem befolyásolták. A szakértő az üzletkötőkre lebontva állapította meg a vizsgált időszakra az átörökítések számát. A kiegészítő szakértői vélemény oly módon számszerűsítette az elmaradt haszon mértékét, hogy figyelembe vette a felperes által bemutatott jutalék-elszámolás menetét, az alkalmazott kulcsokat, ill. a szerződések éves díját. A szakértő lényegében egy árrést, tehát a felperes által a "A" Rt. felé érvényesített, ill. a saját üzletkötői felé továbbadott jutalékok különbözetét határozta meg. A szakértői vélemény szerint ez az árrés megközelítés jól jellemzi a felperes ill. az üzletkötők kapcsolatából elért haszon nagyságát, mivel a vállalkozásnál az üzletkötők alkalmazásával kapcsolatban ez volt a változó költség. A felperesnek ezzel egy időben voltak ugyan fix költségei, ill. az ügynökök tevékenységétől független egyéb változó költségei (tehát az alperesekkel való szerződéses együttműködés alatt is, de utána is változatlanul felmerülő költségek), ezek azonban nem befolyásolták az elért haszon nagyságát.

Az ítélet tábla az előzőek alapján osztotta az I. fokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy az elmaradt haszon megállapításához további költségelemek (szállítási, rezsi-, munkabéreköltség stb.) értékelésére - a felek közti jutaléki rendszer sajátosságai miatt - nincs szükség.

A nemvagyoni kártérítési kötelezettség alapja a személyiségi jogsértés által okozott hátrány, érdeksérelem. Az alperesek magatartása a kifejtettek szerint sértette a felperes jó hírnévhez, illetve az üzleti titokhoz fűződő személyiségi jogát (Ptk. 78. és 81. §). A nemvagyoni kártérítés mértékét az elsőfokú bíróság a jogsértés súlyára, következményeinek súlyosságára figyelemmel - az I. r. alperesi magatartás további egyedi sajátosságait is értékelve - állapította meg, marasztaló rendelkezései - melyek összecszerűségét a fellebbezés kifejezetten nem támadta - e tekintetben is megalapozottak.

Az ítélet tábla az I. r. alperest jogalap nélküli gazdagodás jogcímén 600.000,- Ft megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezéssel is egyetért. A peradatok azt támasztották alá, hogy ezt az összeget az I. r. alperes nem jutalomként, hanem a takarékszövetkezeti üzletág beindításával kapcsolatos költségeinek előlegeként kapta. Az I. r. alperesnek ezen összeg vonatkozásában elszámolási kötelezettsége állt fenn. Az új üzletág beindítására irányuló megbízás annak teljesítése előtt megszűnt, így az I. r. alperes a Ptk. 478. §. (3) és 479. §. (3) bekezdésében foglaltak szerint a tevékenységével arányos megbízási díjra, illetve szükséges

és hasznos költségei megtérítésére tarthatott volna igényt, ilyet azonban a perben nem igazolt.

A fentebb kifejtettekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdés első fordulata alapján helybenhagyta.

Miután a Tpvt. 86. §. (2) a.) és b.) pontjában foglalt jogkövetkezmények alkalmazására, másrészt az alperesek marasztalására irányuló kereseti kérelmek valóságos tárgyi keresethalmazatot alkotnak, ugyanakkor a felek és a megyei bíróság a kereseti és fellebbezési illeték mértékét ennek figyelmen kívül hagyásával határozták meg, az ítéletábra - lelevezés terhe mellett - felhívta a felperest a hiányzó kereseti-, az alpereseket pedig a hiányzó fellebbezési illeték lerovására.

Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, így a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a II.-IV. r. alperesek kötelesek viselni az általuk lerótt fellebbezési eljárási illetéket, az I. r. alperes pedig köteles megfizetni az államnak a feljegyzett (24.000,- + 171.900,- Ft) fellebbezési eljárási illetéket.

Az alperesek a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdésének a) pontja, valamint (5) és (6) bekezdése alapján a rendelkező részben megállapított, az ÁFA összegét tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget kötelesek megfizetni a felperesnek.

Győr, 2010. január 11.

Dr. Világi Erzsébet	Maurer Ádám	Havasiné dr. Orbán Mária
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Íf.: dr. Lajtai Nikolett Katalin
2010. január 15.